

Svečnica
Pirniče, 2. februar 2018
»Luč na koncu predora«

Dragi bratje in sestre!

Po tem, ko smo se 40 dni mudili ob jaslicah, prepevali božične pesmi in se veselili Božjega prihoda med nas, smo Jezusa danes pospremili v Tempelj. Postava, tradicija Jožefu in Mariji narekujeta, da po starodavnem običaju svojega prvorojenca odkupita od Boga, s tem, da mu darujeta dva golobčka. A pravi namen Jezusovega obiska v Templju je bil vse kaj drugega. Po tem, ko so v božični noči o Božjem posegu v človeško zgodovino slišali le pastirji, ki so prisluhnili oznanilu angelov, se je z oznanilom starčka Simeona in prerokinje Ane, vest o čudovitem prihodu Božjega Sina med nas, začela širiti med ljudstvom.

Jezusovo darovanje v Templju, ali bolje, srečanje s predstavniki starozaveznega Božjega ljudstva, sodi med osrednje dogodke Jezusovega razodevanja, kot Božjega Sina. Sem sodi obisk treh modrih; Jezusov krst, ko Boga sam razodene, da je Jezus njegov Sin; čudež v Kani Galilejski in še nekaj podobnih dogodkov, katerih sporočilo je nedvoumno: Jezus je Božji Sin. To nam danes brez pomislekov razodevata tudi starček Simeon in prerokinja Ana. Božji Sin, ki prihaja med nas, da razsvetli našo temo. Vse od prvega greha, ko je človek izgubilo svojo izvorno nedolžnost, je človeštvo tavallo v temi. Nebo je bilo zaprto in le prerokom je bilo tu in tam dano razbirati Božjo voljo. Z Jezusom, pa nam Bog spregovori povsem naravnost. Še več: Z Jezusom Bog sam stoji med nami, nas uči in vodi. Če smo prej živeli v temi in nismo vedeli v katero smer kaže usmeriti svoj korak, zdaj vemo. Jezus sam je pot in resnica in življenje. Z Jezusom smo prepoznali cilj, ki se je zasvetil kakor luč na koncu predora. In ker vemo za cilj, smo si lahko načrtali pot.

Dragi bratje in sestre. Spoznati Jezusa Kristusa in živeti po tem, kar nas uči, je neprecenljiv dar. Zavreči ga in namesto njegove iskati neke nove poti ni le potrata časa, ampak neumnost. Vse druge poti so le navidezne ceste, ki ne vodijo nikamor. Jezusova pot pa vodi v življenje. Starček Simeon in prerokinja Ana sta tako le simbol izgubljenega človeštva, ki je iz labirinta v katerem se je tavajoč izgubilo, končno našlo izhod. V luči tega spoznanja nam tudi Simeonove besede zvenijo povsem drugače: *»Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika v miru; kajti moje oči so videle tvoje zveličanje.«*

Želim vam, bratje in sestre, da bi v Jezusu tudi vi prepoznali Boga in se v svetlobi luči, ki jo prinaša, napotili za njim. Amen.